

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

12. juuni 2019*

Avalik teenistus – Ametnikud – Personalieeskirjade artikkel 42c – Teenistuse huvides puhkusele saatmine – Automaatselt pensionile jäämine – Vaidlustamatu akt – Osaline vastuvõetamatus – Seaduse kohaldamisala – Tõstatamine omal algatusel – Grammatiline, kontekstipõhine ja teleoloogiline tõlgendamine

Kohtuasjas T-167/17,

RV, Euroopa Komisjoni endine ametnik, esindajad: advokaadid J.-N. Louis ja N. de Montigny, hiljem J.-N. Louis,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Berscheid ja D. Martin,

kostja,

keda toetavad

Euroopa Parlament, esindajad: J. Steele ja D. Nessaf, hiljem J. Steele ja M. Rantala, lõpuks J. Steele ja C. González Argüelles,

ning

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: M. Bauer ja R. Meyer,

menetlusse astujad,

mille ese on ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 21. detsembri 2016. aasta otsus saata hageja vastavalt Euroopa Liidu personalieeskirjade artiklile 42c teenistuse huvides puhkusele ja samal ajal vastavalt nimetatud sätte viiendale lõigule automaatselt pensionile,

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president M. Prek, kohtunikud E. Buttigieg (ettekandja) ja B. Berke,

kohtusekretär: ametnik M. Marescaux,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 18. jaanuari 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- 1 Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjad (edaspidi „personalieeskirjad“) on kehtestatud nõukogu 29. veebruari 1968. aasta määrusega (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjad ja muude teenistujate teenistustingimused ning komisjoni ametnike suhtes ajutiselt kohaldatavad erimeetmed (EÜT 1968, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 01/02, lk), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta määrusega nr 1023/2013 (ELT 2013, L 287, lk 15).
- 2 Personalieeskirjade artikkel 35, mis asub personalieeskirjade III jaotise 2. peatükis „Halduslik seisund“, näeb ette, et ametnikule omistatakse üks järgmistest halduslikest seisunditest: teenistuses, lähetuses, isiklikel põhjustel võetud puhkusel, reservi arvatud, puhkusel seoses sõjaväeteenistusega, lapsehoolduspuhkusel või perepuhkusel ja puhkusele saadetud teenistuse huvides.
- 3 Personalieeskirjade artikkel 42c, mis asub samas peatükis, näeb ette järgmist:

„Kõige varem viis aastat enne ametniku pensioniiga võib vähemalt kümme aastat teenistuses olnud ametniku saata ametisse nimetava asutuse või ametiisiku otsusega teenistuse huvides puhkusele organisatsiooniliste vajaduste tõttu, mis on seotud uute pädevuste omandamisega institutsioonides.

Igal aastal teenistuse huvides puhkusele saadetavate ametnike koguarv ei ole suurem kui 5% kõikide institutsioonide ametnike arvust, kes jäid pensionile sellele eelnenud aastal. Selliselt arvutatud koguarv jagatakse institutsioonide vahel vastavalt eelnenud aasta 31. detsembri seisuga institutsioonis töötanud ametnike arvule. Igale institutsioonile määratud arv ümardatakse suurenemise suunas lähima täisarvuni.

Selline puhkus ei ole distsiplinaarmeede.

Kõnealune puhkus kestab üldjuhul seni, kuni ametnik jõuab pensioniikka. Erandkorras võib ametisse nimetav asutus või ametiisik otsustada puhkuse katkestada ja ametniku tööle tagasi kutsuda.

Kui ametnik jõuab teenistuse huvides puhkusel viibimise ajal pensioniikka, jääb ta automaatselt pensionile.

Teenistuse huvides puhkusele saatmise suhtes kohaldatakse järgmisi eeskirju:

- a) ametniku kohale võib määrata teise ametniku;
- b) teenistuse huvides puhkusele saadetud ametnikul ei ole õigust tõusta kõrgemale palgajärgule või -astmele.

Puhkusele saadetud ametnik saab toetust, mida arvutatakse IV lisa kohaselt.

Toetusest tehakse ametniku taotlusel pensioniskeemi sissemakseid, mis arvutatakse kõnealuse toetuse alusel. Sellisel juhul võetakse arvesse teenistuse huvides puhkusele saadetud ametniku teenistuse kestust, et arvutada VIII lisa artikli 2 kohaselt pensioniõiguslik staaž.

Toetuse suhtes ei kohaldata paranduskoefitsienti.“

- 4 Personalieeskirjade artikkel 47 asub personalieeskirjade III jaotise 4. peatükis „Teenistuse lõpetamine“. Selles artiklis on sätestatud, et teenistus võib lõppeda ametist lahkumise korral, tagandamise korral, teenistuse huvides teenistusest vabastamise korral, ebapädevuse tõttu teenistusest vabastamise korral, teenistusest vabastamise korral, pensionile jäämise korral või surma korral.
- 5 Samuti 4. peatükis asuva artikli 52 esimese lõigu punktides a ja b on muu hulgas sätestatud, et ilma et see piiraks artikli 50 (mis puudutab kõrgemate ametnike teenistuse huvides teenistusest vabastamist) sätete kohaldamist, jääb ametnik pensionile kas automaatselt selle kuu viimasel päeval, mille jooksul ta saab 66-aastaseks, või tema enda taotluse põhjal selle kuu viimasel päeval, mille kohta on taotlus esitatud, kui ta on jõudnud pensioniikka.
- 6 Personalieeskirjade XIII lisa sisaldab ametnike suhtes kohaldatavaid üleminekumeetmeid.
- 7 Personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõikes 1 on sätestatud järgmiselt:

„1. Ametnikel, kellel on 1. mail 2004 vähemalt 20-aastane staaž, on õigus jääda vanaduspensionile 60-aastaselt.

Ametnikel, kes on 1. mail 2014 kas 35-aastased või vanemad ja kes asusid teenistusse enne 1. jaanuari 2014, on õigus jääda vanaduspensionile järgmises tabelis näidatud vanuses:

Vanus 1. mail 2014	Pensioniiga
60 aastat ja rohkem	60 aastat
59 aastat	60 aastat ja 2 kuud
58 aastat	60 aastat ja 4 kuud
[...]	[...]
35 aastat	64 aastat ja 8 kuud

Ametnikel, kes on 1. mail 2014 alla 35-aastased, on õigus jääda vanaduspensionile 65-aastaselt.

Ametnikel, kes on 1. mail 2014 kas 45-aastased või vanemad ja asusid teenistusse ajavahemikul 1. maist 2004 kuni 31. detsembrini 2013, jääb pensionieaks endiselt 63 aastat.

Enne 1. jaanuari 2014 teenistuses olnud ametnike pensioniiga, mida võetakse arvesse kõikides viidetes käesolevates personalieeskirjades esitatud pensionieale, määratakse kindlaks eespool esitatud sätete kohaselt, kui käesolevate personalieeskirjadega ei ole sätestatud teisiti.“

- 8 Personalieeskirjade XIII lisa artikli 23 lõige 1 näeb muu hulgas ette, et enne 1. jaanuari 2014 teenistuses olnud ametnik läheb automaatselt pensionile selle kuu viimasel päeval, mille jooksul ta saab 65-aastaseks.

Vaidluse taust

- 9 Hageja RV on Euroopa Komisjoni endine ametnik. Ta on sündinud 10. jaanuaril 1956 ja asus selle institutsiooni teenistusse 1. septembril 1992. Alates 1. veebruarist 2009 määrati ta regionaal- ja linnapoliitika peadirektoraati. 1. jaanuaril 2013 edutati ta palgaastmele AST 9.

- 10 Personalihalduse ja julgeoleku peadirektoraat andis 30. novembri 2016. aasta kirjas hagejale teada, et ametisse nimetamise õigust omav isik kavatses ta personalieeskirjade artikli 42c alusel alates 1. aprillist 2017 teenistuse huvides puhkusele saata.
- 11 Hageja kinnitas 6. detsembri 2016. aasta e-kirjas 30. novembri 2016. aasta kirja kättesaamist ning palus selgitada oma pensioniõigusi ja erinevaid praktilisi aspekte seoses tema teenistuse huvides puhkusele saatmisega personalieeskirjade artikli 42c alusel.
- 12 Komisjoni individuaalsete maksete haldamise ja maksmise amet saatis 8. detsembri 2016. aasta e-kirjas hagejale esialgse arvutuse talle personalieeskirjade artikli 42c alusel makstava toetuse kohta, täpsustades sealjuures, et see e-kiri on talle saadetud teavitamise eesmärgil ega kujuta endast ametisse nimetamise õigust omava isiku otsust, mis on edasikaevatav.
- 13 15. detsembril 2016 toimunud kohtumisel teatas personalihalduse ja julgeoleku peadirektoraadi karjäärijuhtimise ja liikuvuse üksuse juht hagejale, et kuna ta on jõudnud personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõike 1 mõistes „pensioniiikka“ ja juhul, kui ametisse nimetamise õigust omav isik teeb otsuse ta teenistuse huvides puhkusele saata, jääb ta alates 1. aprillist 2017 kohe pensionile. Selleks kuupäevaks oleks hageja individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti arvutuste järgi omandanud 54,9% pensioniõigustest ja tema pension oleks 4040,99 eurot. Hageja teatas, et ta ei saanud teenistuse huvides puhkusele saatmise tagajärgede kohta nõuetekohast teavet ja kui ta oleks sellist teavet saanud, ei oleks ta teenistuse huvides puhkusele saatmiseks oma nõusolekut andnud. Samuti teatas hageja, et ta ei soovi alates 1. aprillist 2017 automaatselt pensionile jääda, vaid soovib teenistusse jääda, et ta saaks omandada täiendavad pensioniõigused. Juhul kui ametisse nimetamise õigust omav isik otsustab hageja teenistuse huvides puhkusele saata, siis on hageja väidete kohaselt 1. aprill 2017 liiga varajane kuupäev ja tal oleks vaja täiendavalt kahte või kolme kuud, et pensionile jäämiseks valmistuda.
- 14 Kõnealuse kohtumise tulemusena andis personalihalduse ja julgeoleku peadirektoraadi karjäärijuhtimise ja liikuvuse üksus 20. detsembril 2016 ametisse nimetamise õigust omavale isikule heakskiitva arvamuse seoses personalieeskirjade artikli 42c kohaldamisega hageja suhtes.
- 15 Ametisse nimetamise õigust omav isik otsustas 21. detsembri 2016. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) saata hageja esiteks teenistuse huvides puhkusele alates 1. aprillist 2017 personalieeskirjade artikli 42c alusel ja teiseks samal kuupäeval automaatselt pensionile personalieeskirjade artikli 42c viienda lõigu alusel, kuna hageja oli juba jõudnud „pensioniiikka“ vastavalt personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõikele 1.
- 16 Hageja esitas vaidlustatud otsuse peale 13. märtsil 2017 personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse.
- 17 Individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti pensionide üksus edastas hagejale 16. märtsil 2017 arvamuse personalieeskirjade artiklis 42c sätestatud toetuse arvutamise kohta. Selle arvamuse järgi makstakse hagejale 1. aprillist 2017 kuni 30. aprillini 2017 nimetatud toetust, mille suurus on sada protsenti tema põhipalgast, ning alates 1. maist 2017 tekib tal õigus vanaduspensionile.
- 18 Hageja nõustaja saatis 31. märtsil 2017 komisjonile e-kirja, milles märkis, et individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 16. märtsi 2017. aasta „otsus“ asendas vaidlustatud otsuse, kuna sellega muudeti hageja halduslikku seisundit, ning väitis, et seda otsust ei tehtud talle teatavaks, millega rikuti personalieeskirjade artiklit 25 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevat hea juhtimistava ja hea halduse põhimõtet. Hageja nõustaja täpsustas sellest tulenevalt, et kaebus on esitatud komisjoni 16. märtsi 2017. aasta „uue otsuse“ peale.
- 19 Hageja kaebus jäeti ametisse nimetamise õigust omava isiku 27. juuli 2017. aasta sõnaselge otsusega rahuldamata.

Menetlus ja poolte nõuded

- 20 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 16. märtsil 2017.
- 21 Hageja palus Üldkohtu kantseleisse samal päeval saabunud eraldi dokumendiga anonüümsust vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 66. Üldkohus rahuldas selle taotluse 19. mai 2017. aasta otsusega.
- 22 Hageja esitas 16. märtsil 2017 Üldkohtu kantseleisse saabunud eraldi dokumendiga Üldkohtu kodukorra artikli 152 alusel taotluse lahendada asi kiirendatud menetluses.
- 23 Hageja esitas samal päeval eraldi dokumendiga ELTL artiklite 278 ja 279 alusel ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, milles palus vaidlustatud otsuse täitmise peatada. Personalieeskirjade artikli 91 lõike 4 alusel põhimenetlus peatati.
- 24 Üldkohtu president jättis 24. märtsi 2017. aasta kohtumäärusega RV vs. komisjon (T-167/17 R, ei avaldata, EU:T:2017:218) hageja ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kiireloomulisuse puudumise tõttu rahuldamata.
- 25 Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu palusid vastavalt 8. ja 12. mail 2017 Üldkohtu kantseleisse saabunud dokumentides luba astuda käesolevas asjas komisjoni nõuete toetuseks menetlusse.
- 26 Vastavalt personalieeskirjade artikli 91 lõikele 4 jätkati põhimenetlust pärast seda, kui 27. juulil 2017 tehti sõnaselge otsus jätta hageja kaebus rahuldamata.
- 27 Üldkohtu teise koja president rahuldas 16. augusti ja 11. augusti 2017. aasta otsustega vastavalt parlamendi ja nõukogu taotluse astuda komisjoni nõuete toetuseks menetlusse.
- 28 Üldkohus (teine koda) jättis 18. augusti 2017. aasta otsusega hageja esitatud kiirendatud menetluse kohaldamise taotluse rahuldamata.
- 29 Parlament ja nõukogu esitasid oma menetlusse astuja seisukohad vastavalt 29. ja 30. novembril 2017.
- 30 Üldkohtu kantselei teavitas 22. veebruaril 2018 pooli menetluse kirjaliku osa lõpetamisest.
- 31 Hageja esitas Üldkohtu kantseleisse 7. märtsil 2018 saabunud eraldi dokumendiga põhjendatud taotluse Üldkohtu kodukorra artikli 106 alusel tema ärakuulamiseks suulise menetluse raames.
- 32 Ettekandja-kohtuniku ettepanekul otsustas Üldkohus (teine koda) avada suulise menetluse ning palus kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames komisjonil lisada toimikusse üks dokument ja kummalgi poolel vastata kirjalikult ühele küsimustele. Mõlemad pooled täitsid need nõuded ettenähtud tähtaja jooksul, välja arvatud hageja, kes ei esitanud oma kirjalikku vastust tähtaegselt. Üldkohtu teise koja presidendi 15. jaanuari 2019. aasta otsusega lisati toimikusse hageja kirjalik vastus ja mittetähtaegset esitamist põhjendav kiri.
- 33 Poolte kohtukõned ja Üldkohtu küsimustele antud vastused kuulati ära 18. jaanuari 2019. aasta kohtuistungil
- 34 Hageja palub hagiavalduses Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.

- 35 Repliigis palub hageja Üldkohtul „tühistada vajalikus ulatuses komisjoni 16. märtsi 2017. aasta otsus, millega määrati tema automaatselt pensionile jäämise kuupäevaks 1. mai 2017“.
- 36 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 37 Parlament palub Üldkohtul jätta hagi rahuldamata.
- 38 Nõukogu palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Komisjoni 16. märtsi 2017. aasta „otsuse“ tühistamise nõude vastuvõetavus

- 39 Komisjon väidab, et nõue tühistada tema 16. märtsi 2017. aasta „otsus“ hageja rahaliste õiguste kindlaksmääramise kohta on vastuvõetamatu. Ta väidab esiteks, et see küsimus ei ole esitatud Üldkohtule nõuetekohaselt, kuna nimetatud nõuet ei sisaldu hagiavalduses ning hageja ei ole esitanud sellekohast hagiavalduse lisa. Komisjon leiab seega, et hageja ei saa oma hagi laiendada, et see hõlmaks ka 16. märtsi 2017. aasta „otsust“. Teiseks väidab komisjon, et see „otsus“ tehti vaidlustatud otsuse jätkuks ja selles üksnes määrati kindlaks hageja rahalised õigused vastavalt personalieeskirjade VIII lisa artiklile 10. Hageja õiguslikku olukorda sellega järelikult ei muudetud.
- 40 Hageja väidab omalt poolt, et kuna ta sai kaebusele antud vastuse teada alles pärast Üldkohtusse pöördumist, võis ta oma nõudeid kohandada ja laiendada, et need sisaldaksid ka 16. märtsi 2017. aasta „otsust“.
- 41 Olgu siinkohal märgitud, et personalieeskirjade artikli 91 lõike 1 kohaselt on vastuvõetavad üksnes hagid, mis on esitatud hageja huve kahjustava akti peale.
- 42 Väljakujunenud kohtupraktika järgi on toiminguteks ja otsusteks, mille peale saab esitada tühistamishagi, üksnes sellised meetmed, mis tekitavad otseselt ja vahetult hageja huve mõjutavaid õiguslikke tagajärgi, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus olukorras (vt 23. novembri 2016. aasta kohtuotsus *Alsteens vs. komisjon*, T-328/15 P, ei avaldata, EU:T:2016:671, punkt 113 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 43 Käesolevas asjas tuleb esiteks märkida, et hageja saadeti vaidlustatud otsusega teenistuse huvides puhkusele ja samal ajal alates 1. aprillist 2017 automaatselt pensionile vastavalt personalieeskirjade artiklile 42c, ning teiseks, et individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 16. märtsi 2017. aasta arvamus (vt eespool punkt 17), mida hageja peab „otsuseks“, täpsustab, et 2017. aasta aprillis makstakse hagejale personalieeskirjade artikli 42c seitsmendas lõigus sätestatud toetust, mille suurus on sada protsenti tema põhipalgast, ja tema õigus vanaduspensionile tekib 1. mail 2017.

44 Sellega seoses olgu meenutatud, et personalieeskirjade VIII lisa artikkel 10 näeb ette järgmist:

„Õigus saada vanaduspensioni tekib selle kalendrikuu esimesel päeval, mis järgneb kuule, mil ametnikule kas automaatselt või oma taotluse põhjal määratakse pension; ta saab oma töötasu edasi, kuni talle hakatakse maksuma pensioni.“

45 Nagu komisjon täpsustas, ja ilma et talle oleks vastu vaieldud, kohaldati individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 16. märtsi 2017. aasta arvamuses personalieeskirjade VIII lisa artiklit 10. Selle sätte kohaselt pidi hageja hakkama vanaduspensioni saama alates 2017. aasta maist, see tähendab alates kalendrikuust, mis järgneb kuule (aprill 2017), mil talle oli vaidlustatud otsuse alusel määratud vanaduspension. Vahepealsel ajal ehk 2017. aasta aprillis tuli hagejale nimetatud sätte alusel maksta „palka“, mida tuleb tema puhul, nagu ka komisjon väidab, mõista personalieeskirjade artikli 42c seitsmendas lõigus sätestatud toetusena, võttes arvesse asjaolu, et ta saadeti vaidlustatud otsusega alates 1. aprillist 2017 teenistuse huvides puhkusele.

46 Sellest järeldub, et individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 16. märtsi 2017. aasta arvamus üksnes täpsustab hageja rahalisi õigusi, mis vaidlustatud otsusest ja personalieeskirjade VIII lisa artiklist 10 tulenevad, ning seetõttu on see jätk vaidlustatud otsusele. Neil asjaoludel ja eespool punktis 42 osutatud kohtupraktikat arvestades tuleb tõdeda, et kõnealune arvamus ei tekita otseselt ja vahetult hageja huve mõjutavaid õiguslikke tagajärgi, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus olukorras, kuna see olukord on määratletud üksnes vaidlustatud otsuses, mis on käesoleval juhul ainus huve kahjustav akt.

47 Järelikult ei ole individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 16. märtsi 2017. aasta arvamus vaidlustatav akt ja selle tühistamiseks esitatud nõue tuleb vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta.

Sisulised küsimused

Üldkohtu pädevus hinnata käesolevas asjas väidet, et on rikutud seaduse kohaldamisala

48 Hageja esitab oma hagi põhjendamiseks neli väidet, millest esimene puudutab oluliste menetlusnormide rikkumist ja seda, et ametisse nimetamise õigust omava isikule on õigusvastaselt antud personalieeskirjade artikli 42c kohaldamiseks piiramatud volitused; teine väide puudutab võrdse kohtlemise põhimõtte ja diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumist; kolmas väide puudutab personalieeskirjade artikli 42c õigusvastasust osas, milles see säte ei ole kooskõlas määruse nr 1023/2013 põhjendustega 2, 14 ja 29 ega näe ette üleminekumeetmeid selle järkjärguliseks kohaldamiseks, ning neljas väide puudutab proportsionaalsuse põhimõtte, õiguspärase ootuse põhimõtte ja hoolitsemiskohustuse rikkumist ning ilmset hindamisviga. Hageja teatas kohtuistungil, et ta loobub teisest väitest.

49 Lisaks tsiteeris hageja oma märkustes parlamendi ja nõukogu menetlusse astuja seisukohtade kohta lõike 18. mai 2017. aasta kohtumäärusest RW vs. komisjon (T-170/17 R, ei avaldata, EU:T:2017:351), ilma et ta oleks nende põhjal mingeid selgeid järeldusi teinud.

50 Nimelt peatas Üldkohtu president ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtunikuna 18. mai 2017. aasta kohtumääruses RW vs. komisjon (T-170/17 R, ei avaldata, EU:T:2017:351) komisjoni otsuse täitmise, millega hageja oli selles kohtuasjas saadetud teenistuse huvides puhkusele ja samal ajal personalieeskirjade artikli 42c viienda alusel automaatselt pensionile, kuna ta oli jõudnud personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõike 1 mõistes „pensioniikka“ (18. mai 2017. aasta kohtumäärus RW vs. komisjon, T-170/17 R, ei avaldata, EU:T:2017:351, punkt 16). Ajutiste meetmete kohaldamise

üle otsustav kohtunik esitas *fumus boni iuris*'e analüüsimisel ja vastuseks kahele esimese väitele, mis puudutasid vastavalt personalieeskirjade artiklite 47 ja 52 rikkumist ning personalieeskirjade artikli 42c kohaldamisala rikkumist, järgmised kaalutlused.

- 51 Esiteks sedastas ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik, et personalieeskirjade XIII lisa artiklid 22 ja 23 – nagu ka personalieeskirjade artikkel 52 – teevad esmapilgul selget vahet seadusjärgsel pensionieal, mille saabumisel ametnik automaatselt pensionile jääb, ja minimaalsel pensionieal, mida tuleb käsitada vanusena, millest alates võib ametnik taotleda pensionile jäämist (18. mai 2017. aasta kohtumäärus RW vs. komisjon, T-170/17 R, ei avaldata, EU:T:2017:351, punkt 50).
- 52 Teiseks leidis ajutiste meetme kohaldamise üle otsustav kohtunik, et kuigi esmapilgul võivad tekkida mõningad raskused õigusakti ülesehituse seisukohalt seoses sellega, kuidas suhestuvad omavahel ühelt poolt pensionile jäämist ja teenistuse lõpetamist üldiselt reguleerivad personalieeskirjade sätted ja teiselt poolt personalieeskirjade artikkel 42c, siis selle artikli viiendas lõigus on sõnaselgelt öeldud, et „[k]ui ametnik jõuab teenistuse huvides puhkusele viibimise ajal pensioniikka, jääb ta automaatselt pensionile“. Seega leiab ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik, et kui personalieeskirjade artiklit 42c pidada erinormiks, tuleb siiski kindlaks määrata selle ulatus (18. mai 2017. aasta kohtumäärus RW vs. komisjon, T-170/17 R, ei avaldata, EU:T:2017:351, punktid 52 ja 54).
- 53 Niisiis, kolmandaks leidis ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik, et tuleb kindlaks teha, kas personalieeskirjade artikkel 42c lubab esmapilgul saata minimaalsesse pensioniikka jõudnud ametniku tema tahte vastaselt teenistuse huvides puhkusele ja samal ajal automaatselt pensionile (18. mai 2017. aasta kohtumäärus RW vs. komisjon, T-170/17 R, ei avaldata, EU:T:2017:351, punkt 55). Ta jõudis järeldusele, et kui seda sätet grammatiliselt tõlgendada, siis esmapilgul asjaomane säte seda ei luba (18. mai 2017. aasta kohtumäärus RW vs. komisjon, T-170/17 R, ei avaldata, EU:T:2017:351, punktid 56–63).
- 54 Eespool toodud kaalutlused 18. mai 2017. aasta kohtumääruses RW vs. komisjon (T-170/17 R, ei avaldata, EU:T:2017:351) käsitlevad personalieeskirjade artikli 42c kohaldamisala, kuna selle sätte kohaldamise tulemusena saadeti teenistuse huvides puhkusele ja samal ajal automaatselt pensionile ametnik, kes oli teenistusse asunud enne 1. jaanuari 2014 ja kes oli jõudnud „pensioniikka“, mida komisjon tõlgendas personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõike 1 viiendas lõigus määratletud pensionieana. Personalieeskirjade artikli 42c viienda lõigu ja personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõike 1 viienda lõigu koostoime tõi komisjoni hinnangul kõnesolevas asjas kaasa selle, et asjaomane ametnik tuleb saata teenistuse huvides puhkusele ja samal ajal automaatselt pensionile (18. mai 2017. aasta kohtumäärus RW vs. komisjon, T-170/17 R, ei avaldata, EU:T:2017:351, punkt 16).
- 55 Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku eelnevatest kaalutlustest ilmneb seega, et ta leidis personalieeskirjade artikli 42c kohaldamisalasse puutuvalt, et see säte ei ole „pensioniikka“ jõudnud ametniku suhtes esmapilgul kohaldatav, kuna selle sätte kohaldamise tagajärjeks on teenistuse huvides puhkusele saatmine ja samal ajal automaatne pensionile jäämine.
- 56 Käesolevas asjas puudub vaidlus selle üle, et personalieeskirjade artiklit 42c kohaldati hageja suhtes 1. aprillil 2017, kui ta oli 61-aastane ja ületanud seega „pensioniea“, mis tema puhul oli personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõike 1 teises lõigus toodud tabeli kohaselt 60 aastat ja 4 kuud. Seega saadeti hageja vaidlustatud otsuse alusel teenistuse huvides puhkusele ja samal ajal automaatselt pensionile. Järelikult tuleb enne hageja esitatud väidete hindamist analüüsida personalieeskirjade artikli 42c kohaldamisala ehk teisisõnu seda, kas kõnealust sätet saab kohaldada ametniku suhtes, kes sarnaselt hagejaga on juba jõudnud „pensioniikka“.
- 57 Tuleb küll tõdeda, et hageja ei ole esitanud seaduse kohaldamisala rikkumist puudutavat väidet, mis sisaldaks eespool punktis 56 tõstatatud küsimust.

- 58 Kuid tuleb märkida, et kolmandas ja neljandas väites on hageja esitanud argumente, mille hindamine eeldab personalieeskirjade artikli 42c tõlgendamist ja selle kohaldamisala määratlemist. Konkreetsemalt märkis hageja kolmandas väites, et personalieeskirjade artikli 42c ja XIII lisa artikli 22 koos kohaldamine võimaldab juhtkonnal „järsult ja märkimisväärselt alandada ametniku vanust teenistuse lõpetamisel, ilma et oleks ette nähtud üleminekumeetmed, mis kaitseksid tema põhjendatud ootust, et ta jääb teenistusse kuni ta jõuab vanusesse, mil ta jääb personalieeskirjade artikli 52 ja XIII lisa alusel automaatselt pensionile (vt hagiavalduse punkt 109). Neljandas väites osutas hageja, et vaidlustatud otsusega jäi ta õigusvastaselt ilma personalieeskirjade IV lisa kohaselt arvatud toetusest ja sellega rikuti personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõike 2 esimest lõiku, kuna ta jäi ilma õigusest omandada täiendavad pensioõigused viimati nimetatud sätte alusel (hagiavalduse punktid 125–127). Need argumentid puudutavad seega personalieeskirjade artikli 42c ja muude personalieeskirjade sätete vahelist seost ning nende argumentide hindamine eeldab niisiis nimetatud artikli tõlgendamist ja selle kohaldamisala määratlemist.
- 59 Sellega seoses tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et kuigi otsus tuleb teha üksnes nõuete kohta, mille on esitanud vaidluse raamistiku piiritlemiseks pädevad pooled, ei pea kohus piirduma üksnes argumentidega, mille pooled on esitanud oma nõuete toetuseks, sest vastasel korral võib ta olla sunnitud oma otsuses tuginema vääradele õiguslikele kaalutlustele (vt 8. juuli 2010. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Putterie-De-Beukelaer, T-160/08 P, EU:T:2010:294, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellest järeldub, et Üldkohus on käesolevas asjas kohustatud hindama, kas personalieeskirjade artiklit 42c saab kohaldada ametniku suhtes, kes sarnaselt hagejaga on juba jõudnud personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõike 1 viienda lõigu mõistes „pensioniikka“, ja seega hindama selle sätte kohaldamisala, kuna selline hinnang on üheks vajalikuks eeltingimuseks, et hinnata teatavaid hageja esitatud argumente (vt selle kohta 8. juuli 2010. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Putterie-De-Beukelaer, T-160/08 P, EU:T:2010:294, punkt 66).
- 60 Isegi kui oletada, et eespool osutatud küsimus, mis puudutab personalieeskirjade artikli 42c kohaldamisala, jääb poolte määratletud vaidluse raamistikust väljapoole, on kohus varem otsustanud, et seaduse kohaldamisala rikkumist puudutav väide on igal juhul avalikul huvil põhinev väide, mida liidu kohus peab omal algatusel hindama (15. juuli 1994. aasta kohtuotsus Browet jt *vs.* komisjon, T-576/93–T-582/93, EU:T:1994:93, punkt 35).
- 61 Nimelt eiraks Üldkohus käesolevas asjas ilmselgelt oma pädevust õiguspärasuse kontrolli teostava kohtuna, kui ta ei tõstataks omal algatusel väidet, et vaidlustatud otsuse aluseks on õigusnorm, s.o personalieeskirjade artikkel 42c, mida ei saa käesoleval juhul kohaldada, ning kui ta peaks seejärel tema menetluses oleva vaidluse lahendama seda õigusnormi ise kohaldades (vt selle kohta 21. veebruari 2008. aasta kohtuotsus Putterie-De-Beukelaer *vs.* komisjon, F-31/07, EU:F:2008:23, punkt 51, mida ei ole selles küsimuses tühistatud 8. juuli 2010. aasta kohtuotsusega komisjon *vs.* Putterie-De-Beukelaer (T-160/08 P, EU:T:2010:294)).
- 62 Pooltel oli oma kirjalikes vastustes kodukorra artikli 89 alusel esitatud Üldkohtu küsimusele (vt eespool punkt 32) võimalus anda oma seisukoht nii Üldkohtu õiguse kohta tõstatada omal algatusel seaduse kohaldamisala rikkumist puudutavat väidet, nagu on täpsustatud eespool punktis 56, kui ka asjaomase väite põhjendatuse kohta.
- 63 Vastuvõetavuse küsimuse puhul möönis komisjon, et seaduse kohaldamisala rikkumist puudutav väide on avalikul huvil põhinev väide, mille Üldkohus võib omal algatusel tõstatada. Komisjon leiab, et seaduse kohaldamisala rikkumisega on tegemist siis, kui vaidlustatud otsuse aluseks on „õigusnorm, mida ei saa käesoleva juhtumi suhtes kohaldada“, nagu asjakohasest kohtupraktikast tuleneb. Nii on see näiteks üldiste rakenduseeskirjade või sätete puhul, mis on tühistatud ja seega *ratione temporis* kohaldamatud. Komisjon on seisukohal, et kuna personalieeskirjade artikkel 42c on kehtiv ja käesolevas vaidluses kohaldatav õigusnorm, ei puuduta Üldkohtu tõstatatud küsimus seaduse kohaldamisala, vaid puudutab selle sätte tõlgendamist ehk käesolevas asjas küsimust, kas seda sätet saab asjaomase ametniku suhtes kohaldada juhul, kui teenistuse huvides puhkusele saatmise

tulemuseks on ka asjaomase isiku automaatselt pensionile jäämine. Lisaks väidab komisjon, et seaduse kohaldamisala võimalikku rikkumist puudutavat väidet ei ole igal juhul kaebuses esitatud ja seega on see vastavuse põhimõtte rikkumise tõttu vastuvõetamatu.

- 64 Nõukogu väidab, et seaduse kohaldamisala rikkumist puudutav väide, mida on täpsustatud eespool punktis 56, on vaidlustatud otsuse materiaalselt õiguspärasust käsitlev väide ja seega ei võinud liidu kohus seda omal algatusel tõstatada.
- 65 Nõukogu vastuväite kohta olgu märgitud, et liidu kohus on varem otsustanud, et liidu kohtul on õigus ja vajadusel ka kohustus tõstatada omal algatusel teatud väiteid, mis käsitlevad sisemist õiguspärasust. Nii on see seaduse kohaldamisala rikkumist puudutava väite puhul (vt eespool punkt 60). Ka kohtuotsuse seadusjõud on avalikul huvil põhinev sisemist õiguspärasust käsitlev väide, mille kohus peab tõstatama omal algatusel (1. juuni 2006. aasta kohtuotsus P & O European Ferries (Vizcaya) ja Diputación Foral de Vizcaya vs. komisjon, C-442/03 P ja C-471/03 P, EU:C:2006:356, punkt 45).
- 66 Komisjoni vastuväite kohta (vt eespool punkt 63) tuleb vaid märkida, et kohtupraktikast ei tulene, et seaduse kohaldamisala rikkumist puudutava väite puhul peetakse silmas ainult asjassepuutuva õigusnormi *ratione temporis* kohaldamatust, vaid selle väite puhul peetakse silmas kõiki juhtumeid, kus vaidlustatud akti aluseks olevat õigusnormi ei saa kohaldada (vt selle kohta 21. veebruari 2008. aasta kohtuotsus Putterie-De-Beukelaer vs. komisjon, F-31/07, EU:F:2008:23, punkt 51, mida ei ole selles küsimuses tühistatud 8. juuli 2010. aasta kohtuotsusega komisjon vs. Putterie-De-Beukelaer (T-160/08 P, EU:T:2010:294)). Peale selle asjaolu, et Üldkohus on kohustatud personalieeskirjade artiklit 42c tõlgendama, et teha kindlaks selle kohaldamisala, ei tähenda, et eespool punktis 56 tõstatatud küsimus ei puuduta personalieeskirjade artikli 42c kohaldamisala. Viimaseks tuleb märkida, et kaebuse ja hagiavalduse vastavuse põhimõtte ei takista liidu kohtul tõstatada avalikul huvil põhinevat väidet omal algatusel (vt selle kohta 14. veebruari 2017. aasta kohtuotsus Kerstens vs. komisjon, T-270/16 P, ei avaldata, EU:T:2017:74, punktid 66–70).
- 67 Eespool punktides 50–66 esitatud kaalutlusi arvestades tuleb käesolevas asjas hinnata personalieeskirjade artikli 42c kohaldamisala rikkumist puudutavat väidet, mis on seondub küsimusega, kas seda sätet saab kohaldada ametniku suhtes, kes sarnaselt hagejaga on juba jõudnud „pensioniikka“.

Seaduse kohaldamisala rikkumist puudutava väite põhjendatus

- 68 Nagu juba märgitud (vt eespool punkt 62), oli pooltel võimalus anda kirjalikult oma seisukoht seaduse kohaldamisala rikkumist puudutava väite kohta.
- 69 Komisjon, kes tugineb eelkõige personalieeskirjade artikli 42c sõnastust ja selle sätte *ratio legis*’t puudutavatele argumentidele, väidab, et see säte ei ole kohaldatav ametnike suhtes, kes on jõudnud „pensioniikka“.
- 70 Parlament väidab üksnes, et ei saa kindlalt öelda, et liidu seadusandja oleks tahtnud seda sätet sel moel piirata, ning täpsustas, et praeguse ajani ei ole ta personalieeskirjade artiklit 42c kohaldanud ametnike suhtes, kes on jõudnud personalieeskirjade XIII lisa artiklis 22 määratletud „pensioniikka“ või selle ületanud.
- 71 Nõukogu ei võtnud ülaltoodud väite põhjendatuse osas seisukohta ja märkis, et ta ei ole kohaldanud personalieeskirjade artiklit 42c ametnike suhtes, kes on ületanud „pensioniea“.
- 72 Alustuseks tuleb tähelepanu juhtida, et hageja saadeti teenistuse huvides puhkusele ja samal ajal automaatselt pensionile vastavalt personalieeskirjade artikli 42c viiendale lõigule koostoimes personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõikega 1 (vt eespool punkt 15).

- 73 Personalieeskirjade artikli 42c viiendast lõigust nähtub ühemõtteliselt, et asjassepuutuvaid ametnikke võib teenistuse huvides puhkusele saata kuni „pensionieani“, mis on enne 1. jaanuari 2014 teenistusse asunud ametnike puhul kindlaks määratud personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõike 1 viienda lõigus, mis tähendab, et kui teenistuse huvides pensionile saatmine puudutab ametnikku, kes on juba jõudnud eelmainitud „pensioniiikka“, peab see ametnik samal ajal automaatselt pensionile jääma. Sama seisukohta kohaldatai vaidlustatud otsuses, võttes arvesse asjaolu, et vaidlustatud otsuse jõustumise kuupäevaks oli hageja juba jõudnud „pensionikka“ (vt eespool punkt 56).
- 74 Järelikult, käsitledes küsimust, kas personalieeskirjade artiklit 42c saab kohaldada ametniku suhtes, kes on jõudnud „pensioniiikka“, peab liidu kohus võtma arvesse asjaolu, et selline kohaldamine toob kaasa kõnealuse ametniku teenistuse huvides puhkusele saatmise ja samal ajal tema automaatselt pensionile jäämise.
- 75 Selle küsimuse hindamiseks on vaja tõlgendada personalieeskirjade artiklit 42c.

– *Grammatiline tõlgendus*

- 76 Personalieeskirjade artikli 42c esimeses lõigus on ette nähtud, et asjassepuutuvat ametnikku võib teenistuse huvides pensionile saata „kõige varem viis aastat enne ametniku pensioniiga“. Nagu komisjon sisuliselt väitis, personalieeskirjade artikli 42c esimeses lõigus toodud väljend „ametniku pensioniiga“ vastab selle sätte neljandas ja viiendas lõigus toodud väljendile „pensioniiiga“. Seetõttu, et teha kindlaks „ametniku pensioniiga“ personalieeskirjade artikli 42c esimese lõigu alusel, mis puudutab enne 1. jaanuari 2014 teenistusse asunud ametnikke, tuleb sarnaselt personalieeskirjade artikli 42c neljanda ja viienda lõigu kohaselt „pensioniea“ kindlaksmääramiseks lähtuda personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõike 1 viiendast lõigust, milles on täpsustatud järgmiselt:
- „Enne 1. jaanuari 2014 teenistuses olnud ametnike pensioniiga, mida võetakse arvesse kõikides viidetes käesolevates personalieeskirjades esitatud pensionieale, määratakse kindlaks eespool esitatud sätete kohaselt, kui käesolevate personalieeskirjadega ei ole sätestatud teisiti.“
- 77 Personalieeskirjade XIII lisa artikli 22 lõike 1 viiendas lõigus olev väljend „eespool esitatud sätted“ viitab kõnealuse sätte neljale esimesele lõigule, kus on täpsustatud vanus, millest alates võivad enne 1. jaanuari 2014 teenistusse asunud ametnikud taotleda pensionile jäämist, saades vanaduspensionii.
- 78 Mis puudutab pärast 1. jaanuari 2014 teenistusse asunud ametnikke, siis personalieeskirjade artikli 42c esimeses lõigus mainitud mõiste „ametniku pensioniiga“ viitab personalieeskirjade artikli 52 esimese lõigu punktis a sätestatud automaatsele pensionile jäämise eale, mis on 66 eluaastat, mida pooled on kohtuistungil kinnitanud.
- 79 Personalieeskirjade artikli 42c esimese lõigu sõnastusest seega nähtub, et kõnealuses sättes on antud teavet kuupäeva kohta, millest alates kõnealust sätet võib ametniku suhtes kohaldada, nimelt „[k]õige varem viis aastat enne ametniku pensioniiga“. Nagu komisjon õigesti märgib, siis enne 1. jaanuari 2014 teenistusse asunud ametnike puhul ei ole kõnealuse sätte sõnastusega pealegi välistatud, et seda võidakse kohaldada ametniku suhtes, kes on „pensioniiikka“ jõudnud ja seda *a fortiori* ületanud.
- 80 Olgu märgitud, et personalieeskirjade artikli 42c neljandas lõigus on siiski ette nähtud, et puhkus teenistuse huvides kestab „üldjuhul“ seni, kuni ametnik jõuab „pensioniiikka“, kuid „erandkorras“ võib ametisse nimetamise õigust omav isik otsustada puhkuse katkestada ja ametniku tööle tagasi kutsuda.
- 81 Personalieeskirjade artikli 42c neljanda lõigu esimeses lauses ette nähtud väljendid „puhkus kestab“ ja „seni, kuni ametnik jõuab pensioniiikka“ kinnitavad 18. mai 2017. aasta kohtumääruses RW vs. komisjon (T-170/17 R, ei avaldata, EU:T:2017:351, punkt 59) ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku antud seisukohta, mille kohaselt peab olema puhkus teenistuse huvides kindla

kestusega. Vastupidi sellele, mida väidab komisjon, ei sea kõnealuses lauses sätestatud sõna „üldjuhul“ eespool nimetatud järeldust kahtluse alla. Neid sõnu tuleb nimelt mõista personalieeskirjade artikli 42c neljanda lõigu teise lause põhjal, mille kohaselt:

„Erandkorras võib [ametisse nimetamise õigust omav isik] otsustada puhkuse katkestada ja ametniku tööle tagasi kutsuda.“

- 82 Niisiis ilmneb, et sõna „üldjuhul“ ei tõenda, et võib esineda erand põhimõttest, mille kohaselt puhkus teenistuse huvides peab olema kindla kestusega, vaid tõendab, et on võimalik teha erandit põhimõttest, mille kohaselt puhkus teenistuse huvides lõpeb kuupäeval, mil asjaomane ametnik jõuab „pensioniikka“, sest kõnealune võimalik erand on seotud olukorraga, kui ametisse nimetamise õigust omav isik võib „erandkorras“ otsustada nimetatud ametniku tööle tagasi kutsuda, lõpetades seega puhkuse teenistuse huvides.
- 83 Seisukohta, mille kohaselt puhkus teenistuse huvides peab olema kindla kestusega, kinnitab personalieeskirjade artikli 42c viienda lõigu sõnastus, milles on sätestatud, et „[k]ui ametnik jõuab teenistuse huvides puhkusel viibimise ajal pensioniikka, jääb ta automaatselt pensionile“. Kõnealusest sõnastusest ja täpsemalt tegusõna „jõudma“ kasutamisest järeldub, et automaatselt pensionile jäämine eeldab, et asjassepuutuv ametnik on teenistuse huvides puhkusel kuupäeval, mil ta jõuab „pensioniikka“, ja et kõnealune puhkus on kindla kestusega.
- 84 Eespool esitatud kaalutlusi arvestades tuleb nentida, et personalieeskirjade artikli 42c sõnastus kinnitab seisukohta, mille kohaselt puhkus teenistuse huvides peab olema kindla kestusega, millega on välistatud, et kõnealune puhkus võib kokku langeda automaatse pensionile jäämisega. Välistades võimaluse, et puhkus teenistuse huvides langeb kokku asjaomase ametniku automaatse pensionile jäämisega, tähendab eespool punktides 73 ja 74 sisalduvatest kaalutlustest lähtudes, et eespool viidatud sätet ei saa kohaldada ametnike suhtes, kes nagu hageja on jõudnud „pensioniikka“.
- 85 Tuleb analüüsida, kas kõnealust järeldust ei kummuta personalieeskirjade artikli 42c kontekstipõhine ja teleoloogiline tõlgendamine.

– *Kontekstipõhine tõlgendamine*

- 86 Olgu märgitud, et personalieeskirjade artikkel 42c kuulub personalieeskirjade III jaotise 2. peatükki „Halduslik seisund“. Kooskõlas personalieeskirjade artikliga 35, mis sisaldub samas peatükis, võidakse ametnikule omistada üks järgmistest halduslikest seisunditest: teenistuses, lähetuses, isiklikel põhjustel võetud puhkusel, reservi arvatud, puhkusel seoses sõjaväeteenistusega, lapsehoolduspuhkusel või perepuhkusel ja puhkusele saadetud teenistuse huvides.
- 87 „Teenistuse lõpetamine“ on seevastu sätestatud personalieeskirjade III jaotise 4. peatükis. Personalieeskirjade artiklis 47, mis sisaldub kõnealuses peatükis, on määratletud teenistuse lõpetamise olukorrad, milleks on ametist lahkumine, tagandamine, teenistuse huvides teenistusest vabastamine, ebapädevuse tõttu teenistusest vabastamine, teenistusest vabastamine, pensionilejäämine ja surm.
- 88 Sellest järeldub, et kuigi puhkust teenistuse huvides on liidu seadusandja pidanud „halduslikuks seisundiks“, mis võib ametnikul olla liidu institutsioonides tema ametiaja jooksul, siis komisjoni seisukoht võimaluse kohta kohaldada personalieeskirjade artiklit 42c ametniku suhtes, kes on jõudnud „pensioniikka“, ja seega võimaluse kohta saata ta teenistuse huvides puhkusele samal ajal automaatse pensionile jäämisega, muudab kõnealuse „haldusliku seisundi“ meetme „teenistuse lõpetamiseks“. Nagu ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik 18. mai 2017. aasta kohtumääruses RW vs. komisjon (T-170/17 R, ei avaldata, EU:T:2017:351, point 61) märkis, siis komisjoni poolt personalieeskirjade artikli 42c kohaldamine võrdub nimelt „automaatse pensionile jäämisega teenistuse huvides“ huvitatud isiku tahte vastaselt.

- 89 Eespool esitatud kaalutlustest nähtub, et personalieeskirjade artikli 42c asukoht III jaotise 2. peatükis ei sobi hästi kokku eespool esitatud komisjoni seisukohaga ega lükka igal juhul ümber eespool punktis 84 esitatud järeldust.

– *Teleoloogiline tõlgendus*

- 90 Komisjon väidab, et personalieeskirjade artikli 42c *ratio legis* on optimeerida institutsioonide personali haldamist. Kõnealune säte võimaldab teatud paindlikkust peagi pensionile jääva või pensionile jääva personali haldamisel, pakkudes asjaomastele isikutele mõistlikku toetust. Komisjoni sõnul ei ole liidu seadusandja soovinud, et sätte kohaldamisala piirduks ametnikega, kes ei ole pensionile jäämas. Taotletav optimeerimine eeldab seda enam laiemat kaalutusõigust, kuna esiteks toimub see asjaomase ametniku huve järgides ja teiseks peab meede eelkõige silmas ametnikke, kes jäävad peagi pensionile. Oleks paradoksaalne, kui meedet ei kohaldataks ametnike suhtes, kes on juba jõudnud pensioniikka. Komisjon väidab seetõttu, et personalieeskirjade artikli 42c kohaldamisala selline piiramine jätab selle sätte osaliselt ilma selle tõhususest ja eesmärgist.
- 91 Nagu komisjon õigesti väidab, kui ta viitab määruse nr 1023/2013 põhjendusele 7, on personalieeskirjade artikli 42c eesmärk lõpuks tõesti institutsioonide inimressursside haldamise optimeerimine (vt selle kohta 14. detsembri 2018. aasta kohtuotsus FV vs. nõukogu, T-750/16, edasi kaevatud, EU:T:2018:972, punktid 106, 118, 121 ja 123). Nagu komisjon muu hulgas ise märgib, on liidu seadusandja siiski taganud, et puhkusele saatmine teenistuse huvides toimuks asjassepuutuvate ametnike huve austades.
- 92 Selle kohta olgu märgitud, et personalieeskirjade artikli 42c seitsmendas lõigus on sätestatud, et teenistuse huvides puhkusele saadetud ametnik saab toetust, mida arvutatakse personalieeskirjade IV lisa kohaselt. Kõnealuse lisa artikli 1 esimesest lõigust nähtub koostoimes personalieeskirjade artikliga 42c, et kõnealune igakuine toetus kolme esimese kuu jooksul meetme kohaldamisest on võrdne asjaomase ametniku põhipalgaga. Neljandast kuuenda kuuni on see kuni 85% tema põhipalgast ning seejärel kuni automaatselt pensionile jäämiseni 70% tema põhipalgast.
- 93 Sättena, mille on ette näinud liidu seadusandja, kes leevendab ebamugavusi teenistuse huvides puhkusele saadetud asjaomaste ametnike jaoks, tuleb veel lähtuda personalieeskirjade artikli 42c kaheksandast lõigust, mis võimaldab asjaomasel ametnikul sisuliselt jätkata sissemaksete tegemist pensioniskeemi ajavahemikus, kui ta on teenistuse huvides puhkusel, et suurendada pensioni summat, mida ta pensionil olles saab.
- 94 Olgu märgitud, et kui oleks lubatud personalieeskirjade artikli 42c kohaldamine ametniku suhtes, kes on jõudnud „pensioniikka“, mistõttu tema automaatselt pensionile jäämine langeb kokku tema puhkusele saatmisega teenistuse huvides, ei saaks viimati nimetatud ametnik mingit kasu personalieeskirjade artikli 42c seitsmendas ja kaheksandas lõigus ette nähtud sätetest, kuna teenistuse huvides puhkuse kestus on olematu. Neil asjaoludel on tasakaal, mida liidu seadusandja on personalieeskirjade artikli 42c vastuvõtmise raames püüdnud saavutada institutsioonide inimressursside optimeeritud haldamist käsitlevate kaalutluste ja asjaomaste ametnike huvide piisavat kaitset käsitlevate kaalutluste vahel, häiritud viimati nimetatud kaalutluste kahjuks.
- 95 Muu hulgas olgu veel märgitud, et automaatselt pensionile jäämise korral samal ajal teenistuse huvides puhkusele saatmisega ei ole ametisse nimetamise õigust omaval isikul võimalust, mida pakub personalieeskirjade artikli 42c neljas lõik, isegi kui see on ainult „erandkorras“ puhkuse katkestamine ja ametniku tööle tagasi kutsumine. Sellest järeldub, et eespool viidatud olukord ei sobi hästi kokku kõnealuse sättega, sest esiteks on selle tagajärg jätta institutsioonid automaatselt ilma – neilt kogu kaalutusõigust ära võttes – personalihalduse vahendist, mida kujutab endast võimalus kutsuda asjassepuutuv ametnik tööle tagasi, ja teiseks võtab see nimetatud ametnikult niisuguse võimaluse tagasi tööle tulla.

- 96 Eespool esitatud kaalutlustest lähtudes tuleb nentida, et personalieeskirjade artikli 42c teleoloogiline tõlgendus ei kinnita komisjoni seisukohta, vaid kinnitab hoopis eespool punktis 84 esitatud järeldust. Seda tõdemust ei sea mingil moel kahtluse alla 14. detsembri 2018. aasta kohtuotsus FV vs. nõukogu (T-750/16, edasi kaevatud, EU:T:2018:972), millele institutsioonid kohtuistungil viitasid. On tõsi, et selles kohtuotsuses, milles Üldkohus hindas personalieeskirjade artikli 42c kohaldamist käsitleva otsuse õiguspärasust ametniku suhtes, kes ei ole jõudnud „pensioniiikka“, märkis ta, et liidu seadusandja eesmärk oli selle sätte vastuvõtmisega optimeerida kulutõhususe seisukohast ametnike tööalaseks koolituseks tehtud investeeringuid ja luua lõpptulemusena institutsioonide jaoks täiendav personalihalduse vahend (14. detsembri 2018. aasta kohtuotsus FV vs. nõukogu, T-750/16, edasi kaevatud, EU:T:2018:972, punktid 106, 118, 121 ja 123). Need Üldkohtu kaalutlused ei lähe vastuollu eespool punktides 91 ja 94 esitatud kaalutlustega, mis käsitlevad tasakaalu, mida liidu seadusandja püüdis personalieeskirjade artikli 42c vastuvõtmise raames saavutada.
- 97 Personalieeskirjade artikli 42c tõlgendamise lõpetuseks tuleb seetõttu järeldada, et kõnealust sätet ei saa kohaldada ametnike suhtes, kes nagu hageja on jõudnud „pensioniiikka“ nimetatud sätte tähenduses. Sellest järeldub, et kuna komisjon võttis vaidlustatud otsuse vastu kõnealuse sätte alusel, rikkus ta nimetatud sätte kohaldamisala, ja seetõttu tuleb vaidlustatud otsus tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida eespool punktis 48 esitatud väiteid.

Kohtukulud

- 98 Kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 99 Kuna komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetluses kantud kohtukulud, vastavalt hageja nõudele välja mõista komisjonilt.
- 100 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel kannavad parlament ja nõukogu ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Komisjoni 21. detsembri 2016. aasta otsus, millega RV saadeti teenistuse huvides puhkusele ja samal ajal automaatselt pensionile.**
- 2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 3. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja RV kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetluses kantud kohtukulud.**
- 4. Jätta Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nende endi kanda.**

Prek

Buttigieg

Berke

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 12. juunil 2019 Luxembourgis.

Allkirjad